

Nie chodzi o to, aby być w Odnowie, ale by odnowa była w nas

Rozmowa z członkami grupy Odnowy w Duchu Świętym przy naszej parafii

Mała salka, na najwyższym piętrze naszego Kościoła. W środku ciepły wystrój. W centrum stół. Ktoś przykrywa go białym obrusem. Na stole świeca, kilka egzemplarzy Pisma Świętego. Wokół stołu ustawiamy swoje krzesła. Rozpoczyna się modlitwa, która w każdy poniedziałek o godz. 19.00 gromadzi członków parafialnej grupy Odnowy w Duchu Świętym.

Przyjęta z serdecznością, włączam się do tej modlitwy, która przeplatana śpiewem wznosi się do Boga w Trójcy Świętej. W modlitwie tej zwracamy się też o wstawiennictwo do Matki Bożej. W trakcie przychodzi Ksiądz Krzysztof - opiekun tej grupy; włącza się do wspólnej modlitwy. Następuje czas, by zatrzymać się nad Ewangelią na kolejną niedzielę. Rozważanie Słowa Bożego połączone jest z krótką refleksją kapłana.

Odnowa w Duchu Świętym - znana mi dotąd jedynie z przekazu. Wdzięczna jestem za umożliwienie mi udziału w modlitwie naszej parafialnej grupy. Odkrywam, jak cenne jest doświadczenie wspólnej modlitwy w gronie znanych sobie osób, w poczuciu bliskości i jedności. Z ciekawością więc podejmuję rozmowę na temat tej grupy z paniami Elą i Małgosią - jej animatorkami, oraz z członkiniami - paniami Danutą i Danką.

Odnowa w Duchu Świętym to charyzmatyczny ruch w Kościele Katolickim. Jak krótko przedstawić jego założenia, specyfikę?

U podstaw tego ruchu leży przeżycie przez grupę modlących się profesorów i studentów w USA takiego zesłania Ducha Świętego, jak u pierwszych Apostołów. Podobne doświadczenia miały miejsce w różnych miejscach świata. Po rozeznaniu tego zjawiska na Soborze Watykańskim II Kościół powołał Międzynarodowe Służby Katolickiej Charyzmatycznej Odnowy czuwające nad ruchem.

Ruch ten ma swoją strukturę i rozbudowaną formację. W ramach formacji członkowie wspólnot Odnowy biorą udział w organizowanych dwa razy w roku rekolekcjach, dniach jedności wspólnot, jak również w spotkaniach formacyjnych dla animatorów.

Jakie są cele czy może szczególne rodzaje działania Odnowy?

Cele dotyczą zachęty do osobistego nawrócenia każdej osoby ku Jezusowi i zdecydowanego osobistego przyjęcia Osoby Ducha Świętego, Jego obecności i mocy. To wiąże się z konkretną formacją i przeżyciem chrztu w Duchu Świętym, który powoduje ożywienie charyzmatów udzielonych wcześniej (podczas chrztu z wody) w celu odnowy i rozbudowy Kościoła.

Codzienna osobista modlitwa każdego członka wspólnoty i życie sakramentami dają podstawę do modlitwy wspólnotowej i wstawienniczej za innych ludzi. Jesteśmy otwarci na aktualne potrzeby i problemy parafii, diecezji oraz nasze osobiste i powierzamy je Bogu i prosimy Ducha Świętego o moc i światło w tych sprawach. Szczególnym naszym zadaniem jest modlitwa o szeroko pojętą jedność oraz modlitwa uwielbienia Boga.

Jak to wygląda w naszej parafii? Jakie jest tutaj miejsce grupy Odnowy?

Nasza parafialna grupa, jak zresztą w każdej innej parafii, choć jest "wpisana" w strukturę diecezjalną i krajową Odnowy, to podlega proboszczowi parafii. Dlatego też, obok działań wynikających z obowiązku podejmowania formacji i służby w strukturach Odnowy, podejmujemy współpracę z parafią poprzez swojego kapłana- opiekuna grupy.

A jakie to są działania?

W czasie prawie 25 lat istnienia grupy zadania w parafii były różne począwszy od stałej modlitwy wspólnotowej i wstawienniczej m.in. w intencjach parafii, poprzez konkretne działania, jak np. przygotowywanie przez 10 lat młodzieży przystępującej do bierzmowania.

Wielu członków Odnowy angażuje się też w innych grupach, np. w Grupie Różańcowej, Bractwie Adoracji Najświętszego Sakramentu, Grupie Porządkowej, niektórzy służą pomocą w kancelarii parafialnej.

A jak liczna jest obecnie grupa Odnowy w naszej parafii?

Początkowo była duża rotacja ok. 100 osób. Obecnie bywa różnie. Na spotkania przychodzi około 20 osób. Ważne jest, że wspólna modlitwa zbliża nas do siebie.

Pamiętam, jak na spotkania przychodziło bardzo dużo ludzi. Ta spontaniczna wspólna modlitwa nas przyciągała i jednoczyła. Dla mnie każda z osób, które są w tej grupie jest bardzo bliska. Jak kogoś widzę np. na przystanku, to cokolwiek bym sobie o tej osobie nie myślała, serce jakoś radośniej bije. Po prostu czuje się tę bliskość i więź.

Co Paniom daje uczestnictwo w tej grupie?

Ja, gdy patrzę wstecz, to widzę, że kiedyś byłam mnóstwa spraw nieświadoma. Udział w różnych grupach poszerzył mi tę świadomość, pogłębił we mnie życie duchowe. Jeżeli chodzi o Odnowę, to kiedyś nie zdawałam sobie sprawy, jak ważny jest Duch Święty. To mnie przyciąga, to taka wewnętrzna potrzeba. No i ważna jest wspólna modlitwa i ta jedność w grupie. Ja, mimo nieraz trudnej codzienności, nie mogę powiedzieć, że jest mi źle, jakoś inaczej do spraw trudnych podchodzę. Mam poczucie, że moje życie jest poukładane.

Mnie dużo radości daje jedność duchowa z kapłanami. Cieszę się też, gdy widzę jak Pan Bóg działa w tej parafii. Mam poczucie oparcia w tej wspólnotcie i w pewności modlitwy. Inaczej podchodzę do różnych trudnych sytuacji w życiu. Nie zadaję pytania, "dlaczego?". Łatwiej mi zawierzać, choć to nie oznacza, że jest łatwo w życiu, bo bywa i tak, że płaczę. Ja dziś wiem, że nie wyobrażam sobie codzienności bez Eucharystii, bez medytacji, adoracji, modlitwy różańcowej. Ważna jest ta stała duchowa formacja. Doświadczyłam obecności osoby Ducha Świętego i mocy Jego działania, pogłębienia wiary i umiłowania Słowa Bożego, Eucharystii i adoracji oraz radości bycia we wspólnotcie.

Co Panie powiedziałybyście osobie, która pragnie „zasmakować” duchowej formacji w Odnowie?

Przede wszystkim taka osoba powinna być świadoma, że to formacja. Dobrze, gdyby nabyła o Odnowie trochę wiedzy. Mamy naszą diecezjalną stronę internetową. Zachęcam do skorzystania z niej: www.odnowa.katowice.opoka.org.pl. Ważne jest też, by taka osoba spełniała pewne warunki: winna żyć czynnie w Kościele, żyć sakramentami i chcieć pogłębiać swą relację z Jezusem.

A w jaki sposób można nawiązać kontakt z parafialną grupą Odnowy?

Czasem, zanim podejmie się decyzję o czynnym zaangażowaniu, chciałoby się ten ruch trochę poznać i rozeznaczyć, czy to moja droga.

Tak, w każdy poniedziałek przed naszym spotkaniem, czyli około godz. 18.45 można przyjść do salki u góry i umówić się na rozmowę z animatorem czy kapłanem.

Można też po prostu przyjść przed naszym spotkaniem lub po nim, czyli około godz. 20.30, by poprosić o modlitwę wstawienniczą w jakiejś konkretnej intencji.

No i zapraszamy na Msze św. z modlitwą o uzdrowienie, które są odprawiane w różnych parafiach naszej diecezji (informacja na stronie internetowej Odnowy). U nas była już taka Msza św. i będzie organizowana prawdopodobnie jesienią tego roku.

Tematów poruszanych w rozmowie było znacznie więcej, ale jedną refleksją chcę się podzielić. Podczas rozmowy doszliśmy do wniosku, że prawie wszystkie osoby aktywnie włączające się do działań rzecz Kościoła (np. sprzątanie świątyni), to osoby, które należą do różnych grup modlitewnych w naszej parafii. Znane módl się i pracuj (Ora et labora) św. Benedykta znajduje tu swoje urzeczywistnienie. Może warto o tym pomyśleć w takiej zwykłej codzienności, kiedy wydaje się, że życie wymusza odwrotną kolejność i na ora już czasu brakuje?

B.K.